



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **B e H o spol. s r. o.**, IČO 45535353
sídlem Staré Ransko 90, 582 63 Krucemburk
zastoupená advokátkou JUDr. Sylvou Kopeckou
sídlem Zborovská 1023/21, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministryně průmyslu a obchodu ze dne 29. 4. 2019 č. j. MPO 82928/18/61100/01000,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým ministryně průmyslu a obchodu (dále též „*ministryně*“) nevyhověla námitkám žalobkyně, tehdy příjemce dotace, a potvrdila opatření Ministerstva průmyslu a obchodu (dále též „*žalovaný*“ či „*poskytovatel dotace*“) ze dne 24. 10. 2018 č. j. MPO 77426/18/61100/61150 (dále též „*Opatření*“). Tímto Opatřením žalovaný podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZRP*“), zkrátil příjemci dotace částku 3 103 320,64 Kč ve výši 100 % v rámci projektu realizovaného z Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost - program podpory Školící střediska (dále též „*OP PIK Školící střediska*“). Důvodem zkrácení bylo nedodržení podmínek poskytnutí dotace ze strany žalobkyně, která v rámci projektu číslo CZ.01.2.07/0.0/0.0/15_003/0000338, nazvaného *Vybudování školicího střediska společnosti B e H o spol. s r. o.* (dále též „*Projekt*“), nedoložila k datu ukončení Projektu dokumenty podle Hlavy II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 30. 1. 2017 č. j. MPO 8910/17/61400 (dále též „*rozhodnutí o poskytnutí dotace*“), s tím, že „[p]okud není součástí

závěrečné žádosti o platbu kolaudační souhlas, přestože je vyžadován stavebním povolením, je žadatel povinen tento nahradit např. povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby. Kolaudační souhlas je pak příjemce dotace povinen doložit nejpozději 18 měsíců od data skutečného ukončení projektu“.

2. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
3. Rozhodnutím o poskytnutí dotace byla žalobkyni poskytnuta dotace na Projekt v rámci OP PIK Školící střediska, a to ve výši maximálně 50 % způsobilých výdajů Projektu, maximálně 3 536 841 Kč. Podle Hlavy I., čl. I., odst. 1 podmínky podle § 14 odst. 4 písm. g) ZRP jsou stanoveny v Hlavě I., čl. IX. a XII. a Hlavě II., čl. I rozhodnutí o poskytnutí dotace. Podle Hlavy I., čl. XII. byly stanoveny indikátory povinné k naplnění, a to indikátor 50002 Nové kapacity pro školení a odborné vzdělávání MSP (dále též „indikátor 50002“) s cílovou hodnotou v počtu 56 a datem cílové hodnoty dne 8. 6. 2018. Podle Hlavy II., čl. I, odst. 4 byly určeny zvláštní povinnosti příjemce v programu Školící střediska, takto: „[p]okud není součástí závěrečné žádosti o platbu kolaudační souhlas, přestože je vyžadován stavebním povolením, je žadatel povinen tento nahradit např. povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby. Kolaudační souhlas je pak příjemce dotace povinen doložit nejpozději 18 měsíců od data skutečného ukončení projektu. Tato povinnost se týká pouze projektů, u kterých byly výdaje na stavební práce podléhající stavebnímu povolení zahrnuty příjemcem dotace do žádosti o platbu. Porušení této povinnosti může být správcem daně postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 100 % částky celkově proplacené dotace.“ Podle Hlavy II., čl. I., odst. 10 „[p]říjemce dotace se zavazuje k naplnění cílové hodnoty indikátoru povinného k naplnění, tj. 50002 Nové kapacity pro školení a odborné vzdělávání MSP. Pokud příjemce dotace nesplní stanovenou cílovou hodnotu indikátoru a nepožádal v minulosti o její úpravu (nejpozději 14 kalendářních dnů před uplynutím lhůty, kdy má být daná povinnost splněna), Řídící orgán uplatní postup dle § 14e Rozpočtových pravidel, při zohlednění limitů stanovených níže, a to u žádosti o platbu za poslední etapu projektu.“ Následně je v tomto odstavci uvedena tabulka nazvaná Krácení způsobilých výdajů projektu v návaznosti na nesplnění cílové hodnoty indikátoru povinného k naplnění, v ní je v levém sloupci uvedeno procento splnění cílové hodnoty indikátoru povinného k naplnění, a v pravém sloupci procento snížení způsobilých výdajů podle § 14e ZRP. Při hodnotě méně než 20 % splnění cílové hodnoty indikátoru povinného k naplnění je sankcí 100 % snížení způsobilých výdajů podle § 14e ZRP a lze použít postup pro odnětí dotace podle § 15 ZRP.
4. Dne 30. 6. 2018 žalobkyně pod č. CZ.01.2.07/0.0/0.0/15_003/0000338/2018/001/POST požádala o vyplacení částky 3 103 320,64 Kč (dále též „žádost o platbu“).
5. Opatřením (ze dne 24. 10. 2018 č. j. MPO 77426/18/61100/61150) byla žalobkyni požadovaná platba částky 3 103 320,64 Kč krácena ve výši 100 %, jelikož „Dle RoPd (rozhodnutí o poskytnutí dotace, pozn. soudu) Hlavy II. Zvláštní části Článku I. (4) je stanoveno: „Pokud není součástí závěrečné žádosti o platbu kolaudační souhlas, přestože je vyžadován stavebním povolením, je žadatel povinen tento nahradit např. povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby. Kolaudační souhlas je pak příjemce dotace povinen doložit nejpozději 18 měsíců od data skutečného ukončení projektu“. Žádný z těchto dokumentů nebyl doložen. Na tomto základě je žadateli uděleno sankční krácení ve výši 100 %.“

6. Proti tomuto Opatření podala žalobkyně námitky, o nichž rozhodla ministryně napadeným rozhodnutím.
7. Napadeným rozhodnutím ministryně námitkám nevyhověla a Opatření potvrdila. Připomněla, že ke krácení dotace žalovaný přistoupil z důvodu nedodržení podmínek poskytnutí dotace příjemcem dotace, který nedoložil k datu ukončení Projektu dokumenty podle rozhodnutí o poskytnutí dotace Hlavy II., čl. I., odst. 4 k posouzení indikátoru 50002. Ministryně uvedla, že příjemcem dotace realizované projekty spadají do odlišných programů podpory, programy mají rozdílné specifické podmínky, cíle a indikátory k naplnění. Cílem projektu č. CZ.01.102/0.0/0.0/15_002/0000339 v programu Potenciál bylo vytvoření výzkumného pracoviště v termínu do dne 8. 6. 2018; z Hlavy II., článku I., odst. 2 tamního rozhodnutí o poskytnutí dotace vyplývá, že součástí závěrečné žádosti o platbu není povinnost předložit kolaudační souhlas, ani jiný náhradní dokument. Proto argumentace o akceptaci předloženého certifikátu autorizovaného inspektora je irelevantní, neboť kolaudační souhlas je vyžadován do 18 měsíců od ukončení realizace projektu. Cílem projektu v programu Úspory energie č. CZ.01.310/0.0/0.0/15_010/0000316 je přitom množství ušetřené energie na konečné spotřebě energie v termínu do dne 7. 6. 2023. Zásadní podmínkou pro naplnění cílů projektu je snížení spotřeby energie, což má být doloženo do dne 7. 6. 2023. Cílem předmětného Projektu je vznik nových kapacit pro školení, resp. počet osob, které se mohou vzdělávat v jednom okamžiku. Podle rozhodnutí o poskytnutí dotace je datem splnění této cílové hodnoty den 8. 6. 2018. Tato kapacita má vzniknout výstavbou nového školicího střediska, resp. nástavbou na již existující nemovitosti. Zmiňovaná výstavba byla povolena stavebním úřadem dne 20. 1. 2016. Vzhledem k tomu, že výstavba podléhá stavebnímu povolení podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „*stavební zákon*“), podléhá i schopnost užívání stavby kolaudaci podle zmíněného zákona. V případě, že by nemovitost byla užívána bez kolaudačního souhlasu vydaného stavebním úřadem, dopustil by se příjemce dotace přestupku podle stavebního zákona. Rozhodnutí o poskytnutí dotace umožňuje místo kolaudačního souhlasu předložit povolení zkušebního provozu, nebo povolení předčasného užívání stavby.
8. Ministryně uvedla, že certifikát autorizovaného inspektora podle § 122 odst. 6 stavebního zákona může stavebník předložit stavebnímu úřadu k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, stavební úřad pak může upustit od závěrečné kontrolní prohlídky. Tento doklad však neopravňuje stavebníka k užívání stavby. Cílem Projektu je od okamžiku ukončení projektu užívat vybudované školicí středisko, což za stávajících podmínek nelze. Nemovitost sice byla řádně postavena, ale v souladu s cílem programu ji není možné od okamžiku ukončení projektu, tj. ode dne 8. 6. 2018 užívat, o čemž svědčí právě skutečnost, že dosud nebyl vydán kolaudační souhlas. Jelikož nebylo uděleno povolení k užívání stavby, nebyl ve stanoveném termínu splněn závazný indikátor, proto podle Hlavy II., čl. I., odst. 10 rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo navrženo krácení ve výši 100 %.
9. Ministryně k délce schvalovacího procesu odkázala na ust. Hlavy I., článku II., odst. 3 rozhodnutí o poskytnutí dotace, že prvním dnem způsobilosti výdajů projektu byl den 9. 6. 2015, kdy příjemce dotace mohl realizovat Projekt. Ukončení projektu podle rozhodnutí o poskytnutí dotace připadá na den 8. 6. 2018. Doba realizace projektu nesmí podle Výzvy I. OP PIK Školicí střediska překročit 3 roky od data zaregistrování předběžné žádosti o podporu. S touto podmínkou byl příjemce dotace seznámen při vyhlášení výzvy. K námitkám týkajícím se dlouhého schvalovacího procesu poskytovatel dotace uvedl, že

v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace mohl příjemce dotace realizovat Projekt ode dne 9. 6. 2015, kdy mohla probíhat příprava veřejné zakázky na stavební práce. Po vyhlášení veřejné zakázky i podpisu smlouvy o dílo bylo zřejmé, že termín splnění indikátoru má být dne 8. 6. 2018. Bez ohledu na skutečnost, že způsobilost výdajů se počítá ode dne podání předběžné žádosti o podporu, od podpisu rozhodnutí o poskytnutí dotace trvalo příjemci dotace dalších více než 8 měsíců, než k vyhlášení veřejné zakázky fakticky došlo.

10. Proti tomuto rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou. Vznesené námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
11. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že předložila certifikát autorizovaného inspektora, způsobilý nahradit předložení kolaudačního souhlasu. Z ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace vyplývá, že požadované dokumenty nejsou stanoveny taxativním výčtem. Z užití zkratky „např.“ a následujícím výčtem dokumentů (např. povolení zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby), lze dovodit, že tento výčet je výčtem demonstrativním. Přílohou závěrečné žádosti proto mohou být i jiné dokumenty, způsobilé doložit stejnou skutečnost. Přitom v rámci jiných dotačních projektů poté, co žalovaný uznal certifikát autorizovaného inspektora za dokument způsobilý nahradit kolaudační souhlas, schválil žádost o dotaci. Tomu se tak stalo v projektu číslo CZ.01.3.10/0.0/0.0/15_010/0000316, nazvaném *Zlepšení tepelně technických vlastností budov výrobního areálu společnosti II.* (dále též „projekt Zlepšení“), či v projektu číslo CZ.01.1.02/0.0/0.0/15_002/0000339, nazvaném *Vybudování centra průmyslového výzkumu, vývoje a inovací společnosti B e H o spol. s r. o.* (dále též „projekt Vybudování“). V této souvislosti žalobkyně odkázala na ustanovení Hlavy II., čl. IV., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MPO 8585/17/61200 na projekt *Zlepšení*. Ohledně jmenovaného projektu je v napadeném rozhodnutí na straně 3 uvedeno, že poskytovatel dotace přistoupil k neudělení sankce a certifikát autorizovaného inspektora byl akceptován. Dále žalobkyně odkázala na stranu 77 Pravidel pro žadatele a příjemce dotace z OPPIK – obecná část č. j. 25075/15/61100, která jsou přílohou rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MPO 62312/16/61600/1372 na projekt Vybudování. Nepovažuje za správný závěr v napadeném rozhodnutí na straně 3, že v programu Potenciál nebyla povinnost předložit jako součást žádosti o platbu kolaudační souhlas ani jiný náhradní dokument. Podle žalobkyně není možné identický požadavek posuzovat diametrálně odlišně. Správní orgán rozhoduje rozdílně, na jedné straně u shodné podmínky u projektu, který se týká shodné stavby a stavebního povolení, dotaci proplatí bez jakéhokoli krácení a v druhém případě dotaci 100% krátí, což představuje porušení principu rovnosti. Certifikát autorizovaného inspektora vydaný podle § 122 odst. 6 stavebního zákona osvědčuje, že stavba je způsobilá k řádnému a bezpečnému užívání pro účel, ke kterému byla navržena a schválena v souladu s dokumentací pro stavební povolení, i přestože kolaudační souhlas zatím nebyl vydán. Vydání kolaudačního souhlasu je v pravomoci stavebního úřadu. V případě existence certifikátu autorizovaného inspektora se jedná o formální záležitost, neboť závěrečná prohlídka stavby byla již provedena autorizovaným inspektorem. Jestliže tento neshledal žádné nedostatky, které by bránily řádnému užívání stavby, vychází stavební úřad ze stanoviska autorizovaného inspektora obsaženého v certifikátu, a může od konání závěrečné kontrolní prohlídky stavby upustit. V předmětné věci žalobkyně nechala vyhotovit certifikáty podle § 122 odst. 6 stavebního zákona vystavené dne 3. 6. 2018 pod č. j. BeHo/01/06/2018/Dv a BeHo/02/06/2018/Dv autorizovaným inspektorem, které nahrazují závěrečnou kontrolní prohlídku dokončené stavby a prokazují, že stavby

Rekonstrukce a přístavba areálu společnosti BeHo ve Starém Ransku a Přístavba a nástavba stávajícího průmyslového objektu byly provedeny podle ověřené projektové dokumentace ve stavebním řízení a podle podmínek společného územního rozhodnutí a stavebního povolení, jsou dokončené a jsou schopné samostatného a bezpečného trvalého užívání. Certifikát tedy osvědčuje, že stavba je způsobilá k řádnému a bezpečnému užívání pro účel, ke kterému byla navržena a schválena v souladu s dokumentací pro stavební povolení. Z demonstrativně vyjmenovaných dokumentů podle dotačních podmínek daného projektu v Hlavě II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace (povolení zkušebního provozu, nebo povolení předčasného užívání stavby) je přitom patrné, že se jedná dokumenty osvědčující způsobilost stavby pro užívání.

12. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně uvádí, že podala žádost o změnové řízení na prodloužení lhůty k doložení kolaudace stavby, neboť rozsah stavebních prací přesahoval stavební povolení a související dotační projekty. Ze strany stavebního úřadu byla požadována kompletní kolaudace v rozsahu stavebního povolení. Žalobkyně v žádosti jako důvod uvedla, že s ohledem na dlouhou administraci projektu, fakticky přišla o dva roky z lhůty pro realizaci Projektu a doložení jeho ukončení. V případě projektu Zlepšení bylo takové zdůvodnění uznáno a žádost o změnu byla schválena, v případě Projektu byla žádost zamítnuta. Podle žalobkyně je třeba přihlídnout k tomu, že schvalovací proces z důvodů na straně poskytovatele dotace trval neúměrně dlouho, po jeho skončení zbyla žalobkyni jen necelá třetina z celkové lhůty pro realizaci projektu. Takové podmínky pro realizaci projektu jsou ve vztahu k podmínkám jiných příjemců nerovné. Podle dotačních podmínek je v Hlavě II., článku I., odst. 4 uvedena lhůta 18 měsíců k provedení kolaudace, nebo nahrazení této kolaudace např. povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby (nebo certifikátem autorizovaného inspektora). V předmětném Projektu však vlivem velkého zdržení na straně poskytovatele dotace došlo k situaci, že reálná zbývající lhůta pro realizaci Projektu byla kratší než lhůta pro provedení kolaudačního procesu (nebo jeho alternativy) v délce 18 měsíců. V důsledku zkrácení faktické lhůty pro realizaci projektu bylo na hranici nemožnosti získání souhlasných stanovisek správních úřadů pro vydání kolaudačního souhlasu podle § 122 odst. 1 stavebního zákona. Je tudíž třeba zdůraznit, že kolaudační souhlas může být nahrazen i jinými dokumenty, a to i certifikátem autorizovaného inspektora podle § 122 stavebního zákona. Žalobkyně připomíná, že podle Výzvy I OP PIK Školící střediska bylo stanoveno datum zpřístupnění žádosti o podporu v MS2014+ na den 1. 6. 2015, kdy byl také zahájen příjem předběžných žádostí o podporu. Ze strany žalobkyně byla předběžná žádost podána dne 7. 6. 2015, což je i datum, od kterého se počítá lhůta 3 roků realizace. Rozhodnutí o poskytnutí dotace žalobkyně obdržela do datové schránky dne 7. 2. 2017. Následně si musela nechat schválit ze strany poskytovatele dotace dokumenty výběrového řízení na realizaci projektu před jeho vyhlášením a po jeho realizaci před podpisem s vítězem výběrového řízení. Žalobkyně má za to, že postup žalovaného je s ohledem na tyto skutečnosti v rozporu s účelem a smyslem dotačního procesu a časové posloupnosti předmětného projektu. Napadené rozhodnutí je proto nezákonné, nesprávné a nespravedlivé.
13. *Ve třetím žalobním bodu* žalobkyně s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2017 č. j. 2 Afs 142/2016-32, a nález pléna Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015 sp. zn. Pl. ÚS 12/14, namítá, že nejednoznačnost či neurčitost dotačních podmínek nemá jít k tíži příjemce dotace jakožto slabší strany. V předmětné věci se žalobkyni dostalo v rámci jednotlivých projektů rozdílných pokynů ze strany poskytovatele dotace, které ve

spojení se spornou interpretací jednotlivých dotačních pravidel vedly k vydání nezákonného napadeného rozhodnutí.

14. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 18. 10. 2019 navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že každý dotační program má vlastní podmínky, které mohou být podobné, ale i odlišné. K odkazu žalobkyně na konkrétní projekty, v rámci nichž bylo podle žalobkyně rozhodováno odlišně, žalovaný uvedl, že ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace je do jisté míry odlišné od znění ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MPO 62312/16/61600/13272 ze dne 20. 12. 2016, upravující obdobnou podmínku v rámci projektu Vybudování. Současně jednotlivá rozhodnutí o poskytnutí dotací mají v přílohách jinou verzi Pravidel pro žadatele a příjemce z Operačního programu pro podnikání a inovace pro konkurenceschopnost – obecná část. Žalobkyně argumentuje projekty, které byly podány v rámci jiných programů podpory, mají odlišnou textaci jednotlivých podmínek vydaného rozhodnutí o poskytnutí dotace, a jejich přílohami jsou i jiné verze dokumentů. Proto takové porovnání je irelevantní. S ohledem na cíle a vymezené účely jednotlivých programů podpory je nastavení parametrů jednotlivých výzev individuální a pro žalovaného je klíčový jednotný přístup k vyhodnocování/posuzování daných projektů dané jedné výzvy, nikoli napříč různými výzvami různých programů podpory, které mohou mít jiná specifika, jiné podmínky i cíle. Nelze navzájem porovnávat projekty různých programů. Žalobkyně byla s předmětnými podmínkami poskytnutí dotace srozuměna, přistoupila na ně v rámci rozhodnutí o poskytnutí dotace. V případě nejasností si mohla nechat dané podmínky objasnit, a nespolehat na postup, který prošel v rámci jiného projektu, jiného dotačního programu, s jinými dotačními podmínkami, a který byl zaměřen na něco jiného. Je na žalovaném, aby zvážil cíle a účel daného programu podpory a specifikaci dané výzvy ve vztahu ke konkrétním cílům daného Projektu a naplnění jeho stanoveného účelu, resp. míry ohrožení naplnění stanoveného účelu Projektu, případně jeho nenaplnění. V tomto ohledu k datu ukončení Projektu nebylo možné podle právních předpisů České republiky, využívat nově vybudované kapacity pro školení, protože zde nebyl vydán kolaudační souhlas, ani případné dočasné povolení k předčasnému užívání stavby či povolení zkušebního provozu. Tudíž k datu ukončení Projektu nebyl splněn účel Projektu. Žalovaný se ztotožnil se žalobkyní, že ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace obsahuje demonstrativní výčet, který umožňuje žalobkyni doložit i jiný dokument. Takový dokument má však prokázat stejné požadované podmínky, a to způsobilost k užívání a zároveň možnost danou budovu a její prostory užívat. Žalovaný při umožnění doložení kolaudačního souhlasu i jiným dokumentem vycházel z možností, které stanoví stavební zákon. Podle § 119 odst. 1 stavebního zákona nelze bez kolaudačního souhlasu užívat stavbu, což je rovněž i účelem daného Projektu, a to nově vybudované prostory užívat pro pořádání školení. Užívat budovy bez kolaudačního souhlasu lze podle § 123 odst. 1 nebo podle § 124 odst. 1 stavebního zákona. Žalobkyní předložený posudek podle § 122 odst. 6 stavebního zákona není dokumentem, který by žalobkyni umožnil užívat budovu v souladu s právními předpisy. Jedná se o dokument, který je možné předložit spolu s žádostí o vydání kolaudačního souhlasu, na základě kterého stavební úřad může (avšak nemusí) upustit od závěrečné kontrolní prohlídky stavby.
15. Žalovaný dále odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že vzhledem k náročnému a zdlouhavému procesu vydání kolaudačního souhlasu, který vyžaduje

souhlasná stanoviska dalších dotčených orgánů, umožnil doložit namísto kolaudačního souhlasu právě povolení k užívání stavby či povolení ke zkušebnímu provozu, aby situaci potencionálním žadatelům, či příjemcům dotace, usnadnil.

16. Podle žalovaného napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející Opatření, bylo vyhotoveno v souladu s účelem a smyslem daného programu podpory a dané výzvy, v rámci které byl Projekt podán. Žalovaný udělil žalobkyni sankční krácení v souladu s podmínkami rozhodnutí o poskytnutí dotace, které kopírují možnosti uvedené ve stavebním zákoně. Není možné porovnávat jednotlivé postupy v rámci odlišných projektů, které jsou podány v rámci odlišných výzev, odlišných programů podpory, a které jsou vázány odlišnou textací podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace. Argumentace žalobkyně je v tomto ohledu irelevantní. Žalovaný neshledal důvody pro nezákonnost, nesprávnost či nespravedlnost napadeného rozhodnutí.
17. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O věci samé rozhodl bez nařízení jednání, jelikož žalovaný s takovým vyřízením věci výslovně souhlasil a žalobkyně se ve stanovené lhůtě nevyjádřila, souhlasila tudíž konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
18. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
19. Podle § 14e odst. 1 ZRP *poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).*
20. Podle § 14e odst. 2 ZRP *poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.*
21. Podle § 14e odst. 3 ZRP *v rozhodnutí o námitkách se rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat.*
22. Podle § 14e odst. 4 ZRP *bylo-li opatření poskytovatele v rozhodnutí o námitkách posouzeno jako plně oprávněné, poskytovatel dotaci nebo její část příjemci nevyplatí. Bylo-li posouzeno jako částečně oprávněné, poskytovatel vyplatí příjemci část dotace, kterou mu neoprávněně nevyplatil. Bylo-li posouzeno jako neoprávněné, poskytovatel příjemci vyplatí nevyplacenou dotaci nebo její část. Poskytovatel vyplatí příjemci dotaci nebo její část, kterou mu neoprávněně nevyplatil, do pěti pracovních dnů ode dne právní moci rozhodnutí o námitkách.*
23. Soud připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožní. Jak k tomu přílehlavě uvádí Ústavní soud, „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (viz náleze ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43, ze dne 29. 3. 2013 č. j. 8 Afs 41/2012-50, ze dne 6. 6. 2013 č. j. 1 Afs 44/2013-30, ze dne 3. 7. 2013 č. j. 1 As 17/2013-50, nebo ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108).

24. *K prvnímu žalobnímu bodu* soud úvodem konstatuje, že dotací se podle ustanovení § 3 písm. a) ZRP rozumí peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právníckým nebo fyzickým osobám na stanovený účel. Na dotaci není právní nárok a poskytnutí dotace je de facto dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, jež zavazují jejího příjemce. Z uvedeného vyplývá, že příjemce dotace je při nakládání s rozpočtovými prostředky povinen dodržovat nejen zákonné podmínky, nýbrž i podmínky stanovené v rozhodnutí o poskytnutí dotace (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008 č. j. 9 Afs 113/2007-63).
25. Jak vyplývá z § 14 odst. 4 ZRP, vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace, vydá písemné rozhodnutí o poskytnutí dotace, v něm mimo jiné stanoví podmínky a povinnosti příjemce dotace. Rozhodnutí o poskytnutí dotace není titulem k vyplacení dotace, nýbrž představuje toliko závazný příslib poskytovatele dotace, že užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tedy že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek. Jestliže by poskytovatel dotace za splnění všech stanovených podmínek příjemci dotaci nevyplatil, dopustil by se nezákonného zneužití správního uvážení a porušení principu ochrany legitimního očekávání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2006 č. j. 6 A 25/2002-59).
26. V právě posuzovaném případě žalovaný přistoupil ke krácení části poskytnuté dotace (§ 14e ZRP) ve výši 3 103 320,64 na částku 0 Kč z důvodu nedodržení podmínek poskytnutí dotace žalobkyní jako příjemcem dotace, její maximální výše mohla podle rozhodnutí o poskytnutí dotace být 3 536 841 Kč. Důvodem pro zkrácení vyplacené částky dotace byla podle napadeného rozhodnutí skutečnost, že žalobkyně v rozporu s ustanovením Hlavy II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace nedoložila k datu ukončení Projektu dokumenty k posouzení data dosažení indikátoru 50002. Žalovaný v Opatření konstatoval: „Dle RoPd Hlavy II. Zvláštní části Článku I. (4) je stanoveno 'Pokud není součástí závěrečné žádosti o platbu kolaudační souhlas, přestože je vyžadován stavebním povolením, je žadatel povinen tento nahradit např. povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby. Kolaudační souhlas je pak příjemce dotace povinen doložit nejpozději 18 měsíců od data skutečného ukončení projektu'. Žádný z těchto dokumentů nebyl doložen. Na tomto základě je žadateli uděleno sankční krácení ve výši 100 %.“ Z rozhodnutí o poskytnutí dotace vyplývá povinnost žalobkyně doložit k závěrečné žádosti o platbu kolaudační souhlas, je-li vyžadován stavebním povolením, případně jej nahradit např. povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby (viz Hlava II., čl. I., odst. 4

rozhodnutí o poskytnutí dotace). Jednalo se přitom o závaznou podmínku poskytnutí dotace (viz Hlava I. čl. I. odst. 1 rozhodnutí o poskytnutí dotace).

27. V souzené věci je nesporné, že žalobkyně kolaudační souhlas (případně povolení k užívání, nebo zahájení zkušebního provozu) žalovanému nedoložila. Žalobkyně sama připouští, že žalovanému předložila toliko certifikát autorizovaného inspektora, resp. jeho odborné posudky ze dne 3. 6. 2018 č. j. BeHo/01/06/2018/Dv a č. j. BeHo/02/06/2018/Dv. Namítá přitom, že tyto plně nahradily kolaudační souhlas (případně povolení k užívání, nebo zahájení zkušebního provozu), když osvědčují způsobilost stavby k řádnému a bezpečnému užívání, a že jejich doložením splnila podmínky stanovené rozhodnutím o poskytnutí dotace.
28. Soud po posouzení věci dospěl ke shodnému závěru jako žalovaný, a sice že žalobkyně nedodržela závaznou podmínku, za níž byla dotace poskytnuta, stanovenou v rozhodnutí o poskytnutí dotace – naplnění indikátoru 50002.
29. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 30. 10. 2018 č. j. 1 Afs 291/2017-33, konstatoval, že *„každé porušení dotačních podmínek, které nejsou v rozhodnutí o poskytnutí dotace vymezeny jako méně závažné, zakládá porušení rozpočtové kázně [§ 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel]. Při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti (§ 44a odst. 4 rozpočtových pravidel) a své rozhodnutí náležitě odůvodnit. Týká-li se porušení povinnosti oddělitelné části poskytnuté dotace, odvod bude stanoven pouze částkou odpovídající této části dotace. I zde však mohou vyvstat okolnosti, které mohou s ohledem na malou závažnost porušení povinnosti vést správce daně ke snížení odvodu ve smyslu zásady přiměřenosti (§ 44a odst. 4 rozpočtových pravidel).“* Rozšířený senát dále zdůraznil, že *„rozpočtová pravidla jasně v § 14 odst. 4 rozlišují případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit, na straně jedné, a ostatní povinnosti, které příjemce v souvislosti s poskytnutím dotace nebo návratné finanční výpomoci plní a jejichž nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e), na straně druhé. Nelze tedy jasnou zákonnou dikci obcházet tím, že správce daně nebo dokonce až soud zpětně prohlásí některou ze závazných dotačních podmínek za nevýznamnou, a proto nezakládající vůbec porušení rozpočtové kázně. Takovýto výklad by závažným způsobem narušil vnitřní uspořádání poměrů dotačního vztahu. Poskytnutí dotace představuje dobrodíní ze strany státu, čemuž odpovídá i oprávnění poskytovatele dotace svázat příjemce dotace přísnými podmínkami.“* Citované závěry lze vztáhnout i na projednávanou věc, přestože se v nyní posuzované věci nejedná o institut odvodů za porušení rozpočtové kázně, Nejvyšší správní soud dlouhodobě dovozuje, že je možné judikaturu k tomuto institutu aplikovat také v případě opatření podle § 14e ZRP (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017 č. j. 6 Afs 270/2015-48).
30. Ze správního spisu soud ověřil, že rozhodnutí o poskytnutí dotace fakticky neumožňovalo, aby byl požadovaný kolaudační souhlas (§ 119 odst. 1 a 2 stavebního zákona a ust. § 122 stavebního zákona) nahrazen i jinými veřejnoprávními povoleními k užívání stavby. Uvozením zkratkou „*např.*“ ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace konkrétně uvádí povolení zkušebního provozu, nebo povolení předčasného užívání stavby. Tento demonstrativní výčet však nelze vykládat tak, že je možné namísto

kolaudačního souhlasu předložit jakékoli vyjádření příslušného stavebního úřadu, popř. jakýkoli jiný dokument. Veřejnoprávní povolení uvedená v demonstrativním výčtu ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace jsou oprávněními k užívání stavby vydanými příslušným stavebním úřadem coby správním orgánem. Jinými slovy stavební úřad takovými rozhodnutími osvědčuje způsobilost stavby k užívání.

31. Předmětný certifikát zpracovaný autorizovaným inspektorem však nepředstavuje žádné veřejnoprávní povolení, které by v rovině povinností podle stavebního zákona opravňovalo žalobkyni k užívání stavby. Autorizovaný inspektor totiž nemá postavení správního orgánu oprávněného k vydávání povolení k užívání stavby. Jak je uvedeno shora, stavební zákon certifikát autorizovaného inspektora podle § 122 odst. 6 užívá pro řízení o kolaudačním souhlasu. Ze žádného ustanovení stavebního zákona však neplyne, že by tento certifikát nahrazoval kolaudační souhlas, resp. se mu stavěl na roveň. Také žalobkyně v podané žalobě připouští, že teprve na základě certifikátu autorizovaného inspektora je vydán kolaudační souhlas. Rovněž právní režim stavby v rámci předčasného užívání či zkušebního provozu podle § 123 a § 124 stavebního zákona vždy vyžaduje veřejnoprávní povolení stavebního úřadu, což žalobkyně v řízení nedoložila. Za takto zjištěného skutkového stavu podle soudu nelze dojít k jinému právnímu závěru, než že užívání stavby v žádném režimu, který upravuje stavební zákon, nebylo k rozhodnému datu povoleno, což žalobkyně svými žalobními body důvodně nezpochybnila (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2021 č. j. 6 A 110/2019-40).
32. Nebyla tak naplněna podmínka dle ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace.
33. Na uvedeném závěru nemohou změnit nic ani námitky žalobkyně týkající se rozdílného rozhodování žalovaného v rámci různých projektů. Projekty, jimiž v podané žalobě žalobkyně argumentuje, byly uskutečněny v rámci jiných programů podpory než Projekt (projekt Zlepšení byl realizován v rámci projektu podpory Úspory energie a projekt Vybudování byl realizován v rámci programu podpory Potenciál). Jak příhodně uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, každý program podpory má svoje vlastní podmínky, specifika a cíle, nelze proto porovnávat projekty v rámci různých dotačních programů. S tímto závěrem se soud ztotožňuje a doplňuje, že v rámci jednoho programu podpory je nezbytné zajistit, aby dotační podmínky byly posuzovány stejně u všech případných projektů. Tento postup však nelze uplatnit napříč jednotlivými programy podpory, v rámci nichž jsou stanoveny odlišné cíle a podmínky.
34. V posuzovaném případě bylo předložení kolaudačního souhlasu, případně povolení k užívání, nebo zahájení zkušebního provozu navázáno na dosažení indikátoru povinného k naplnění. Nelze porovnávat obsahově odlišné dotační podmínky stanovené v rámci různých projektů programů podpory. Stejně tak není přiléhavé žalobkyni odkazované znění Pravidel pro žadatele a příjemce dotace z OP PIK – obecná část č. j. 25075/15/61100, která jsou přílohou rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MPO 62312/16/61600/1372 na projekt Vybudování. Jeho přílohou byla Pravidla pro žadatele a příjemce dotace z OP PIK – obecná část ve znění od data platnosti 3. 8. 2016, naproti tomu, jak vyplývá z rozhodnutí o poskytnutí dotace vztahujícímu se k Projektu, přílohou tohoto rozhodnutí byla Pravidla ve znění od 23. 11. 2016. Ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MPO 62312/16/61600/1372 k projektu Vybudování pak stanoví, že „[k]olaudační souhlas je příjemce povinen dodat nejpozději do 18 měsíců od skutečného ukončení projektu. Tato povinnost se týká projektů, u kterých byly výdaje na stavební práce podléhající

stavebnímu povolení zahrnutý příjemcem do žádosti o platbu.“ U projektu Vybudování tak ani nebyla dána povinnost doložit k závěrečné žádosti o platbu kolaudační souhlas, případně jiné veřejnoprávní povolení k užívání stavby. Takováto námitka není přípdná.

35. Žalobkyně dále odkazuje na ustanovení Hlavy II., čl. IV., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MOP 8585/17/61200 ze dne 3. 3. 2017, jímž bylo rozhodnuto o poskytnutí dotace na projekt Zlepšení. Podle tohoto ustanovení: *„Pokud není kolaudační souhlas doložen k poslední žádosti o platbu, přestože je vyžadována stavebním povolením, je žadatel povinen toto nahradit např. povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby. Kolaudační souhlas je pak příjemce dotace povinen doložit nejpozději 18 měsíců od data skutečného ukončení projektu. Projekt musí být ukončen v souladu s Pravidly způsobilosti a publicity. Porušení této povinnosti může být správcem daně postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 100 % částky celkově proplacené dotace.*“ Soud odkazuje na stranu 3 a 4 napadeného rozhodnutí, kde ministryně uvedla, že cílem Projektu je od okamžiku jeho ukončení využívat vybudované školicí středisko. Jelikož nebylo uděleno povolení k užívání stavby, nebyl naplněn závazný indikátor. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno ke krácení dotace. Oproti tomu u projektu Zlepšení nebylo dosažení indikátoru povinného k naplnění 32300 Snížení konečné spotřeby energie u podpořených subjektů s termínem dosažení do 7. 6. 2023 nikterak navázáno na doložení kolaudačního souhlasu. Nelze proto porovnávat posouzení splnění dotačních podmínek poskytovatelem dotace u projektů realizovaných v rámci různých programů podpory, tyto podmínky je třeba vždy posuzovat v kontextu s účelem a cílem daného programu.
36. Městský soud proto nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že závazná podmínka pro poskytnutí dotace [§ 14 odst. 4 písm. g) ZRP] byla ke dni 8. 6. 2018 splněna. Žalovaný neměl jinou možnost, než v posuzované věci konstatovat nedodržení této závazné podmínky a přistoupit k rozhodnutí o krácení dotace (§ 14e ZRP). První žalobní bod není důvodný.
37. Ke *druhému žalobnímu bodu* soud připomíná, že podle ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace byla žalobkyně povinna spolu se závěrečnou žádostí o platbu doložit poskytovateli dotace kolaudační souhlas. Žalobkyně namítá, že předložení kolaudačního souhlasu ke dni ukončení Projektu nebylo s ohledem na složitost řízení o vydání kolaudačního souhlasu možné. Tato svá tvrzení však žalobkyně ničím relevantním nedoložila. Žalobkyně se omezila pouze na obecné tvrzení o obtížnosti získání závazných stanovisek, aniž by soudu doložila, jaké konkrétní skutečnosti jí bránily v předložení kolaudačního souhlasu do data ukončení projektu. Nutno zmínit, že ani později žalobkyně nepředložila kolaudační souhlas poskytovateli dotace. Stejně tak žalobkyně netvrdila, natož prokázala, co konkrétního jí bránilo v předložení povolení k užívání, nebo zahájení zkušebního provozu, jež mohly být podle ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 4 rozhodnutí o poskytnutí dotace předloženy namísto (nedoloženého) kolaudačního souhlasu. Námitky žalobkyně ohledně data ukončení projektu se tak jeví jako účelové, když žalobkyně toliko v obecné rovině namítá, že do stanoveného data nebylo možné doložit kolaudační souhlas, aniž by tato svá tvrzení věrohodně podložila. Současně ani neuvádí, z jakého důvodu poskytovateli dotace nepředložila povolení k užívání, nebo zahájení zkušebního provozu, které byly žalovaným v rozhodnutí o poskytnutí dotace stanoveny jako alternativa kolaudačního souhlasu právě z důvodu jednoduššího dosažení indikátoru 50002. Ve Výzvě I OP PIK Školicí střediska, kterou žalovaný jako řídicí orgán vyzval k podání žádosti o poskytnutí dotace, bylo stanoveno, že doba realizace projektu nesmí překročit 3 roky od

data přijatelnosti projektu, nerozhodne-li poskytovatel dotace jinak, současně byl stanoven nejzazší termín pro ukončení projektu, nerozhodne-li poskytovatel dotace jinak. Tedy již před podáním žádosti o podporu byla žalobkyně v předmětné výzvě seznámena s podmínkami ukončení projektu s tím, že poskytovatel dotace o nich může rozhodnout jinak. V žádosti o podporu žalobkyně uvedla jako předpokládané datum zahájení realizace projektu 9. 6. 2015 a předpokládané datum jeho ukončení dne 8. 6. 2018. Na základě takto podané žádosti o podporu vydal žalovaný dne 30. 1. 2017 rozhodnutí o poskytnutí dotace, v němž závazně stanovil datum ukončení projektu, dosažení účelu dotace na 8. 6. 2018. Rozhodnutí o poskytnutí dotace žalobkyně elektronicky podepsala, tím mimo jiné potvrdila, že byla seznámena s rozhodnutím o poskytnutí dotace před jeho vydáním, a že je srozuměna s tím, že vydáním rozhodnutí bude povinna plnit podmínky v rozhodnutí stanovené. Soud připomíná, že na poskytnutí dotace není právní nárok, příjemce dotace je při nakládání s rozpočtovými prostředky povinen dodržovat nejen zákonné podmínky, nýbrž i podmínky stanovené v rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalovaný v rozhodnutí o poskytnutí dotace na základě podané žádosti o podporu stanovil datum zahájení projektu dne 9. 6. 2015 a datum jeho ukončení dne 8. 6. 2018 s tím, že termín zahájení projektu je pouze orientační, termín pro ukončení projektu závazný. Žalobkyně v podané žádosti sama deklarovala předpokládané datum zahájení projektu na 12. 6. 2015. Od tohoto data mohl být Projekt fakticky uskutečňován. Porovnání s jinými projekty jiného dotačního programu není příléhavé. Námitky druhého žalobního bodu jsou nedůvodné.

38. K *třetímu žalobnímu bodu* městský soud připomíná, že vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobkyně předmět soudního přezkumu vymezila jen nekonkrétními námitkami bez souvislosti se skutkovými výtkami. Odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené musí být učiněn tak, aby bylo možné je odlišit od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy, a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobkyně za základ jí tvrzené námitky (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005-58). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval popsanou dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Žalobkyně v podané žalobě namítá nejednoznačnost a neurčitost dotačních podmínek, neuvádí přitom, jaké konkrétní podmínky by měly těmito vadami trpět, stejně tak žalobkyně netvrdí, jak měla být údajná nejednoznačnost a neurčitost dotačních podmínek přičtena k její tíži, když se omezila pouze na obecné konstatování, že nejednoznačnost či neurčitost dotačních podmínek nemá jít k tíži příjemce dotace. Obecný odkaz žalobkyně na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2017 č. j. 2 Afs 142/2016-32, a nález pléna Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015 sp. zn. Pl. ÚS 12/14, je taktéž uveden bez souvislosti s konkrétními skutkovými výtkami. Ani námitka žalobkyně, že v rámci jednotlivých projektů byly dány rozdílné pokyny ze strany poskytovatele dotace, které ve spojení se spornou interpretací jednotlivých dotačních pravidel vedly k vydání nezákonného napadeného rozhodnutí, není důvodná. Žalobkyně opět pouze obecně namítá sporný výklad dotačních pravidel, aniž by uvedla, o jaká konkrétní pravidla se jedná a v čem konkrétně tvrzený sporný výklad spočívá. Stejně tak žalobkyně nespécifikuje pokyny vydané v rámci Projektu, které podle ní byly stanoveny odlišně než u jiných projektů. Námitky třetího žalobního bodu tak nejsou důvodné.

39. K námitce žalobkyně, že byla napadeným rozhodnutím zkrácena na svých právech, soud dodává, že nelze takto obecně žalobní námitku vymezit. Jak soud uvedl shora, soudní řízení správní je ovládáno zásadou dispozitivnosti a rovného postavení účastníků řízení. V souladu s těmito zásadami není možné, aby žalobkyně vymezila žalobní námitku toliko obecně bez souvislosti s konkrétními skutkovými výtkami. Žalobkyně v podané žalobě netvrdí, na jakých konkrétních právech byla napadeným rozhodnutím dotčena, ani v čem měl tento zásah do práv žalobkyně spočívat. Není přitom úlohou soudu dohledávat žalobní argumentaci v předloženém spisu, stavěl by se tak do pozice obhájce té které strany.
40. Na základě výše uvedených důvodů tak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.

předsedkyně senátu